

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Testamentvm Judæ, de Fortitudine, Avaritia & Fornicatione. IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

revelabuntur, & ipse faciet iudicium veritatis in terra in
 multitudine dierum, & orietur astrum ipfius in cœlo, sicut
 Rex illuminans lumen cognitionis in sole diei, & magni-
 ficabitur in orbe terrarum, usque ad susceptionem ipfius,
 ipse resplendet sicut sol in terra, & tollet omnes tenebras
 sub cœlo, & erit pax in omni terra. Cœli exultabunt in die-
 bus ipfius, & terra gaudebit, & nubes exaltabuntur. & co-
 gnitio Domini fundabitur in terra, ut aqua marium, & An-
 geli gloriæ faciei Domini gaudebunt in eo. Cœli aperien-
 tur, & ex templo gloriæ veniet super illum sanctificatio
 cum voce paterna, sicut ab Abraham patre Isaac, & gloria
 Altissimi super ipsum dicetur, & spiritus intellectus & san-
 ctificationis requiescet super ipsum; de qua ipse dabit ma-
 gnificentiam Domini filiis suis in veritate in seculum, &
 non erit successio ipsi in generationes & generationes usque
 in seculum, & in sacerdotio ipfius deficiet omne peccatum,
 & iniqui requiescent à malis; iusti verò requiescent in ipso,
 & ipse aperiet portas paradisi, statuetq; minantem gladium
 adversus Adam, & pascet sanctos de ligno vitæ, & spiritus
 sanctificationis erit in eis. Beliar autem ligabitur ab ipso,
 & dabit potestatem filiis suis ad calcandum super perniciosos
 spiritus, & lætabitur Dominus in filiis suis. Et acceptabit
 eum Deus in dilectum usque in sæcula. Tunc exultabis
 Abraham, Isaac & Jacob, & ego gaudebo & omnes sancti.
 Et nunc filii mei omnia audistis. Eligite igitur vobismet
 ipsis, vel tenebras, vel lucem, vel legem Domini, vel opera
 Beliar: & respondimus nos patri, dicentes: Coram Domino
 ambulabimus secundum legem ipfius. Et dixit pater noster:
 Testis est Dominus, testes Angeli ejus, & testis ego, & testes
 vos de sermone oris vestri, & cum diximus: Testes erimus,
 requievit Levi, hæc mandans filiis suis. Et extendit pedes
 suos, & appositus est ad patres suos cum vixisset centum
 & triginta septem annos, & posuerunt eum in thecam.
 ET POSTEA SEPELIERUNT EUM IN HE-
 BRON JUXTA ABRAHAM, ISAAC ET JACOB.

TESTAMENTUM IUDÆ,
 de Fortitudine, Avaritia & Forni-
 catione. IV.

Trans-

TRanscriptum sermonum Judæ, quæcunque locutus est filiis suis adtequam moreretur. Congregati venerunt ad ipsum, & dixit eis: Quartus filius effectus sum patri meo, & mater mea vocavit me Judam, dicens: Confiteor Domino, quoniam dedit mihi & quartum filium, velox erā, & studiosus in juventute mea, & obediens patri meo secundum omne verbum, & benedicebam matri meæ & sorori matris meæ. Et factum est, quod effectus sum vit, & pater meus Jacob oravit super me, dicens: Rex eris & prosperatus in omnibus. Ecce dedit mihi Deus gratiam in omnibus operibus meis in agro & in domo, ut videbam quod concutiebam cervæ, & apprehendens ipsam, feci tibi patris meo, & capreas superabam per cursum, & omne quod erat in campis capiebam, & equam agrestam apprehendens mansuefecit, & eripiebam hœdum ex ore ejus. Ursum capiens pede præcipitabam, & omnem feram reversam ad me dilacerabam eam ut canis. Porco sylvestri concurrebam, & præoccupans in currendo dilaceravi eum. Pardalis in Hebron insiluit super canem, & apprehendens eam, statim cauda abiciebam eam, & dirupta est in terminis Gare. Bovem sylvestrem in regione pastum tenui cornibus, & in citulum volvebam, & cum in tenebris jacerem occidi. Quando veniebant duo Reges Chananæorum loicati super greges, & multus populus cum ipsis, & ego solus currens super gregem, sur Regem continui, & in tibias percutiens prostravi, & ita occidi eum. Alium Regem Thaphem sedentem in equo occidi, atque ita omnem populum dispersi. Achor Regem virum gigantem sagittantem ante & retis, in equo apprehendens, lapidem sexaginta librarum vibrans projecit in equum, ipsum vero interfeci. Et expugnans Achor hostis duabus occidi, dissecans clypeum ejus conscidi pedes ejus. In exuendo autem ejus thotacem, ecce octo viri amici ejus inceperunt pugnare adversum me. Involvens ergo manam meam lapidibus, funda percutiens ipsos, quatuor eorum occidi. Alii autem fugerunt. Et Jacob pater noster occidit Beelisa Regem omnium Regum gigantem, fortitudinis cubitorum duodecim. Et cecidit super ipsos timor, & quieverunt pugnare contra nos. Propter hoc sollicitus erat pater meus quando in præliis eram cum fratribus meis. Vidit in visione de me, quoniam Angelus virtutis sequebatur me in omnibus.

omnibus, ut non vinceret. Et secundum auspiciū factum est nobis prælium majus, quam quod in Sichimis, & fortiter prælians cum fratribus meis, persecutus sum mille viros, & occidi ex eis ducentos viros & quatuor Reges; & ascendi super ipsos super murum, & alios duos Reges occidi, & ita liberavimus Hebron, & abduximus omnes captivos. Postero die abivimus in Arecam civitatem potentem, munitam, & inaccessibilem, minantem nobis mortem. Ego igitur & Gad advenimus ab oriente civitatis, Ruben vero & Levi ab occidente & austro, & putabant qui super muros erant, quod nos soli essemus, ac irati invasere nos, & ita latentes fratres ex utraque parte, scalis ascenderunt murum, & intraverunt civitatem ignorantibus ipsis, & cepimus eam in ore gladii, & refugientes in turrim, incedentes eam cum ipsis cepimus. Et cum recederemus, viri Taffi insidiabantur prædæ nostræ, & acceperunt eam cum filiis nostris. Nos vero deprehendimus eos ad Taffum, atque occidimus, & civitatem incendimus, omnia quæ in ipsa erant spoliantes, & ut erant in aquis Gureba; hi qui à Jobel veniebant adversus nos in prælium, contigimus eos; simul eos qui à Seilon compugnatores ipsorum erant spoliavimus & occidimus. Et non dedimus eis egressum veniendi ad nos. Et à Machir venerunt quinto die, ut captivos abducerent, ad quos in perseveranti pugna venimus, quoniam erat multitudo potens in eis, & occidimus eos antequam ascenderunt ascensionem. Ut autem venimus ad civitatem eorum, mulieres eorumolvebant super nos lapides à vertice montis; in quo erat civitas, & latitantes ego & Simeon à posteriori apprehendimus excelsa, & totam civitatem perdidimus. Et sequenti die dictum est nobis, quod civitates duorum Regum in prælio gravi venirent ad nos. Ego igitur, & Dani fingentes nos Amorrhæos & socios, venimus in civitatem eorum. Nocte autem profunda venientes ad aditus civitatis, aperuimus advenientibus fratribus nostris portas patentes, & omnes eos, & quæ eorum erant, perdidimus, & deprædantes, tres muros eorum prostravimus. Et in Thammâ appropinquavimus, ubi erat omne refugium bellantium Regum. Tunc injuriam passus, iratus sum; & impetum feci in ipsos super verticem, & illi fundis jaciebant super me lapides, & jaculabantur arcubus, & nisi Dan frater meus suppetias

tias mihi tulisset, interfecissent me. Venimus igitur irruentes in ipsos cum furore, & omnes fugerunt, & transeuntes per aliam viam supplices fiebant patri meo, & iniit foedus cum eis, & non fecimus eis quicquam mali, sed recepimus eos in societatem, & reddidimus eis omnes captivos, & edificavi ego Channa, & pater meus Rambabel. Viginti annorum eram, quando factum est bellum istud, & erant Chanaanites meos & fratres meos. Erant autem mihi pecora multa, & habebam principem pastorem Yran Odolamitem, ad quem veni, vidi Berlan regem Odolamitem, & fecit nobis convivium, & precans dedit mihi filiam suam Bethsue in uxorem, hæc peperit mihi & Annam & Sylon, quorum duos sine filiis occidit Deus. Sylon enim vixit, & filii eius vos estis. Octodecim annis fecimus pacem pater noster & nos cum fratre eius Esau, & filii eius nobiscum, postquam venimus nos ex Mesopotamia à Laban: Et impletis octodecim annis in quadragesimo anno vitæ meæ, supervenit nobis Esau frater patris mei in prælio gravi & forti, & cecidit in arcu Jacob, & latus est mortuus in montem Sen. Nos autem persecuti sumus super filios Esau. Erat autem eis civitas & murus fortis, ferreus, & portæ aræ, & non potuimus intrare in eam, obsidentes vero conclusimus eos. Cum autem non apparerent intra dies viginti videntibus eis adduxi scalam & galeam super caput meum, & ascendi, accipiens lapidem pondere talentorum trium, & occidi quatuor potentes ex ipsis. Et die sequenti intrantes Ruben & Gad, occiderunt alios sexaginta. Tunc offerebant pacem, & consilio patris nostri recepimus eos tributarios. Dabant autem nobis frumenti Choros ducentos, & olei Bes quingentos, vini mensuras mille & quingentas, donec descendimus in Ægyptum. Post hoc filius meus Her duxit uxorem Thamar ex Mesopotamia, filiam Aram. Erat autem Her perniciosus, & dubitavit de Thamar, quoniam non erat ex terra Chanaan, & Angelus Domini occidit eum tertia die in nocte, & ipse non cognovit eam propter astutiam matris suæ, & hic in malitia mortuus est: Non enim voluit habere filios ex ipsa. In diebus thalami dedit ei virum Annan, & iste in malitia non cognovit eam, vivens cum ea annum: & quando minatus sum ei, coivit quidem cum ea, semen vero corruit in terram secundum mandatum

matris

matris suæ, & hic in malitia mortuus est. Volebam & Siloim dare ei, sed uxor mea Bethsue non permisit. Malignabatur enim in Thamar, quoniam non erat ex filiabus Chanaan sicut ipsa. Ego enim sciebam quoniam perniciosum erat genus Chanaan, sed consilium juventutis cæcavit cor meum, & videnseam vinum videntem, in ebrietate vini deceptus sum & concidi ad eam, ipsa me absente abiit, & accepit Sillon uxorem ex terra Chanaan. Cognoscens vero quod fecit ita, maledixi ei in dolore animæ meæ, & ipsa mortua est in malitia filiorum suorum. Post hos autem sermones vidua existente Thamar, post duos annos, ascendo tondere oves, & ornata sponsalibus ornamentis ad portam civitatis sedit. Lex enim Amorreorum est, nuptam præsidere in fornicatione per septem dies juxta portam. Inebriatus igitur ego in aquis Horeb, non agnovi eam præ vino, & decepit me pulchritudo ipsius per formam ornatus, & declinans ad ipsam, dicebam: Ingredior ad te. Et dixit mihi: Quid dabis? Et dedi ei virgam meam, & zonam, & diadema regni. Et cum coirem cum illa, concepit. Ignorans autem quod fecit, volui occidere eam: Ipsa autem mittens in abscondito arrabones, verecundavit me, vocans verò eam, audivi in secreto sermones, quos locutus sum dormiens cum ea in ebrietate mea, & non potui occidere eam, quoniam à Domino erat. Dicebam autem: Ne fortè dolo mecum agat, ab illa accipiam arrabonem. Sed neque tetigi eam amplius usque ad mortem meam, quoniam abominationem feci hanc in omni Israel, & qui erant in civitate, dicebant non esse in civitate desponsatam, quoniam ex alio loco veniens ad breve sedebat in porta, & æstimavit, quod nullus cognovit me intravisse ad eam. Et post hoc venimus in Ægyptum ad Joseph propter famem. Quadraginta sex annorum eram, & LXXIII. annos vixi illic. Et nunc quæcunque vobis mando, audite filii patrem vestrum, & custodite omnes sermones meos ad faciendū omnes justificationes Domini, & ad obediendum mandato Domini Dei, & non ambuletis in desideris vestris, neque in cogitationibus consiliorum vestrorum, in superbia cordis vestri, & non glorificemini in operibus fortitudinis juventutis vestræ, quoniam & hoc est perniciosum in oculis Domini. Quia enim & ego glorificatus sum, quoniam in bellis non decepit me facies mulieris formosæ.

Exprobraui Ruben fratri meo de Balla uxore patris mei Spiritus cœli & fornicationis concidit in me, donec in Berthe Chananaam, & in Thamar nuptam filiis meis, & dicebam focero meo: Consului patrem meum, itaque accipiam filiam tuam uxorem, & ostendit mihi nomine filiae suae auri multitudinem infinitam. Erat enim Rex. Ornauit autem eam auro & margaritis, iussitque nobis vinum infundere in cœna in pulchritudinem mulierum, & vinum peruenit oculos meos, & obscuravit cor meum voluptas, & desiderans eam concidi & transgressus sum mandatum Domini & mandatum patrum meorum, & accepi eam in uxorem. Et secundum consilium cordis mei retulit mihi Dominus, quoniam non lætatus sum in filiis eius. Et nunc filii mei ne ebriemini vino, quoniam vinum auerit intellectum à veritate, & immittit iram desiderii & ducit in errorem oculos, spiritus enim fornicationis vinum, ut ministrum ad voluptates habet intellectus, quoniam & duo hæc auferunt potentiam hominis. Si enim aliquis biberit vinum in ebrietatem, cogitationibus sordidis conturbat intellectum in fornicationem, & accendit corpus in admixtionem. Et si adest desiderii causa, operatur peccatum, & non verecundatur. Tale est vinum, filii mei, quoniam ebrius mihi erubescit. Et ecce, te enim & me errare fecit, ut non erubescerem multitudinem in civitate, quoniam in oculis omnium declinaui ad Thamar, & feci peccatum magnum, & revelavi velamen immunditiæ filiorum meorum, bibens vinum, non verecundatus sum transgredi mandatum Dei, & accepi uxorem Chananaam. Propter quod intellectu opus habet, qui bibit vinum, filii mei, & is est intellectus vini potationis, quod unusquisque qui habet erubescitiam bibat. Si vero transeat terminum hunc, amittit intellectum, & adhaeret spiritus erroris, qui facit ebrium turpia loqui & iniqua agere, & non verecundari, sed & gloriari vilitate, exitum mans esse bonum. Qui fornicatur, & nudatur Regno, & non egreditur, servus effectus fornicationum, sicut & ego nudatus sum. Dedi enim aliis virgam meam, hoc est, firmamentum meæ tribus: & zonam meam, hoc est, potentiam: & diadema, hoc est, gloriam Regni mei, & pœnitentiam de his, vinum & cares non assumpsi usque in senectutem, & omnem lætitiā nescivi. Et ostendit mihi Angelus Dei quoniam

quoniam usque in seculum, & Regi & pauperi mulieres dominabuntur, & Regis quidem tollet gloriam. Caterum viri potentiae, & pauperis paupertatis minimum sunt firmiter. Custodite ergo filii mei modum in bibendo, sunt enim in eo quatuor spiritus perniciosi, concupiscentiae, inflammationis, luxutiae & turpis lucri. *Si bibitis vinum in latitia cum timore Dei erubescetes, vivetis* Si autem bibitis non erubescetes, & recedit Dei timor, jam efficitur ebrietas, & subintrat in verecundia. Si vero neque omnino bibetis, non peccabitis, neque verbis contumeliae, neque pugnae, neque calumniae, neque praevaticationis mandatorum Dei, neque peribitis in tempore vestro. Nam mysteria Dei & hominum aliis revelat vinum, ut & ego mandata Dei & mysteria Jacob patris mei revelavi Chananæ Bethsue quæ vetuit Deus revelare. Sed & belli & seditionis causa efficitur vinum. Mando ergo vobis filii mei, ut non diligatis argentum, neque inspiciatis in pulchritudinem mulierum, quoniam & propter argentum & formositatem erravi in Bethsue Chananæam. Novi enim quod propter duo hæc erit genus meum in malitia, & sapientes viros filiorum meorum pervertent & Regnum Judæ quod dedit mihi Dominus in obedientia patris. Nunquam enim contristavi verbum patris mei Jacob, quoniam omnia quæcunque dixit, faciebam. Et Abraham pater patris mei benedixit me ut pugnatem in Israel, & Isaac insuper benedixit me similiter sic. Et ego novi quoniam ex me stabit Regnum, *quoniam & legi in libris Enoch justis, quod mala facietis in extremis diebus.* Custodimini ergo filii mei à fornicatione & avaritia. Audite Judam patrem vestrum, quoniam ista sepatant à lege Dei, & excœcant consilium animæ, & superbiam docent, nec patiuntur quemquam misericordiam exhibere proximo suo. Privant animam ipsius bonis omnibus, & detinent ipsum in laboribus & doloribus. Separant etiam somnum ab eo, & consumunt carnes ipsius. Postremo sacrificia Dei impediunt, & benedictiones negligunt, Prophetæ loquenti non obediunt, & verbo pietatis offenduntur. Duæ enim passionis istæ contrariæ sunt mandatis Dei. Serviens his Deo obedire non potest, quoniam perstringunt mentem hominis, & in die sicut in nocte ambulat. Filii mei, avaritia ad Idola ducit. Nam in errore per argentum non

M ;

existent-

existentes Deos nominat Deos, & cogit eum, qui illa preme-
 ritur, in pessimam degenerationem. Propter argentum ego
 perdi filios meos, & nisi pœnitentia carnis meæ, & huma-
 litatis animæ meæ, & orationes Jacob patris mei fuissent,
 sine liberis jam morerer. Sed Deus patrum meorum misere-
 rator & misericors cognovit, quoniam ignorantia peccavi.
 Excœcavi enim me princeps erroris, & ignoravi sicut ho-
 mo & caro, in peccatis corruptus ignorabam meipsum in-
 firmitatem, existimans me inexpugnabilem esse. Cognosce-
 te ergo filii mei, quoniam duo spiritus vacant hominis, spi-
 ritus veritatis, & spiritus erroris, & medius est spiritus intel-
 lectus mentis, cuius est quo vult inclinare. Et quæ sunt veri-
 tatis, & quæ sunt erroris scripta sunt super pectus hominis,
 & unumquodque eorum cognoscit Deus, & non est tempus
 in quo poterunt latere hominum opera omnia, quoniam
 omnia occulta pectoris scripta coram Domino, & spiritus
 veritatis testimonium perhibet de omnibus & accusat
 omnia, & adustus est qui peccat ex proprio corde, & levare
 faciem non potest ad iudicem. Et nunc filii, diligite Levi, ut
 permaneat & non efferamini super ipsum, ut non dispe-
 reatis. Mihi dedit Dominus regnum, & illi sacerdotium,
 & subiecit regnum sacerdotio. *Levi datum est sacerdotium,*
& Iuda regnum, & subiecit Deus regnum sacerdotio. Mihi
 dedit quæ in terra, illi quæ sunt in cœlis. Ut supereminet cœ-
 lum terræ, ita supereminet Dei sacerdotium regno, quod est
 in terra. Etenim supra ipsum te elegit Dominus appropin-
 quare sibi, & comedere mensam ipsius, & primitias filiorum
 Israel, & eris ei ut mare. Quemadmodum enim in mari iusti
 & iniusti periclitantur, hi quidem capti, hi vero ditati, ita &
 in te omne genus hominum, hi quidem periclitantur capti,
 hi vero ditantur rapientes, quoniam regnabunt sicut cetæ
 deglutientes homines, velut pisces, filias & filios liberos in
 servitutem redigent. Domos, agros, greges, pecunias rap-
 pient, & multorum carnibus injuste corvos & ibices satura-
 bunt, & proficient in malum in avaritia exaltati, & erunt ut
 procellæ Pseudopphetæ, & omnes iustos persequentur.
 Inducet autem eis Dominus dissensiones ad invicem, & bel-
 la continua erunt in Israel, & in alienigenis consumabitur
 regnum meum, donec veniet salutare Israel, usque ad adven-
 tum Dei iustitiæ, ut quiescat Jacob in pace & omnes gen-

tes, & ipse custodiet pacem regni mei usque in sæculum. Jura-
 tamento enim juravit mihi Dominus non deficere Regnum
 meum, & seminis mei, omnibus diebus usque in seculum.
 Multa autem tristitia mihi est filii mei propter impudicitias,
 & sacrilegia & Idololatrias, quas facietis in Regnum, Pytho-
 nissas sequentes, dæmonibus erroris filias vestras devoven-
 tes, cantatrices & publicas facietis, & immiscebimini abo-
 minationibus gentium, pro quibus ducet Dominus super
 vos famem & pestilentiam, mortem & gladium, ulciscen-
 tem obsidionem, & canes in dilanationem inimicorum, &
 amicorum opprobria, perditionem & dolorem oculorum,
 puerorum occisionem, & uxoribus oblationem, possessio-
 num rapinam, templi Dei incendium, terræ desolationem,
 vestri ipsorum servitutem in gentibus, & ex vobis in Eunu-
 chos uxoribus exsecabunt. Verum si revertamini ad Domi-
 num in humilitate cordis pœnitentes, & ambulantes in
 omnibus mandatis Dei, visitabit vos Dominus in miseri-
 cordia, & in dilectione à captivitate inimicorum vestrorum.
 ET POST HÆC ORIETUR VOBIS ASTRUM
 EX JACOBIN PACE, ET EXURGET HOMO EX
 SEMINE MEO, UT SOL JUSTITIÆ, AMBU-
 LANS CUM FILIIS HOMINUM IN MANSUE-
 TUDINE ET JUSTITIA, ET OMNE PECCA-
 TUM NON INVENIETUR IN EO, ET APE-
 RIENTUR SUPER IPSUM COELI AD EFFUN-
 DENDUM SPIRITUS BENEDICTIONEM A
 PATRE, ET IPSE EFFUNDET SPIRITUM
 GRATIÆ SUPER VOS, ET ERITIS EJUS FILII
 IN VERITATE: ambulabitis in præceptis illius primis
 & ultimis, hic est germen Dei Altissimi, & hic est fons
 vitæ omni carni. Tunc refulgebit sceptrum regni mei, &
 à radice vestra nascetur vas plantationis, & in eo ascendet
 virga justitiæ gentibus, ut judicet & salvet omnes invocan-
 tes eum. *Et post hoc resurget Abraham, Isaac & Jacob in vitâ,
 & ego & fratres mei principes sceptrum vestrum in Israel eri-
 mus.* Levi primus. Secundus ego. Tertius Joseph. Quartus
 Benjamin. Quintus Simeon. Sextus Isachar, & ita deinceps
 omnes. Et Dominus benedixit Levi, Angelus faciei meæ,
 virtutes gloriæ Simeon, cœlum Ruben, Isachar tercia, mare
 Zabulon, montes Joseph, tabernaculum Benjamin, lumina-
 tia Dan, delicia Neptalim, sol Gad, oliva Aser. Et erit unus

populus Domini & lingua una, & non erit amplius spiritus erroris Beliar, quoniam mittetur in ignem in seculum. Qui in tristitia mortui sunt, resurgent in gaudio: & qui in paupertate propter Dominum, ditabuntur, qui in inopia, saturabuntur: qui in infirmitate, fortificabuntur: & qui propter Dominum mortui sunt, evigilabunt in vita, & current in Jacob, & current in exultatione, & aquilæ Israel volabunt in gaudio. Impii vero tristabuntur, & peccatores lugebunt, & omnes populi glorificabunt in secula Dominum. Custodite ergo filii mei omnem legem Domini, quoniam est spes omnibus dirigentibus viam suam. Et dixit ad eos: Centum decem & novem annorum, ego morior hodie in oculis vestris. Nullus me sepeliat in pretiosa veste, vel ventrem meum rescindat, quoniam hæc facturi sunt regnantes, & *reducite me in Hebron vobiscum*. Et hæc dicens, dormivit Judas. Et fecerunt filii ejus secundum omnia quæ mandavit eis, & sepelierunt eum in Hebron cum patribus suis.

TESTAMENTUM ISACHAR,
de Gula. V.

Transcriptum verborum Isachar, vocans filios suos, dixit eis: Audite filii Isachar patrem vestrum, auribus percipite verba dilecti à Domino. Ego sum natus quintus filius Jacob in mercede mandragorarum. Jacob enim attulit mandragoras ex agro, & præobvians Rachel accepit eas, Flevit autem Ruben, & in voce ipsius exivit Lya mater mea. Mandragoræ autem erant mala odorifera quæ producit terra Aram in excelso sub valle aquarum, Dixit autem Rachel: Non dabo hoc tibi, quoniam erunt mihi pro filiis. Erant autem mala duo. Et dixit Lya: sufficiat tibi, quoniam accepisti virum virginitatis meæ. Num & hæc accipies? Illa verò dixit, Ecce sit Jacob tibi nocte hac pro mandragonis filii tui. Dixit autem Lya ad eam: Non jactes & non glorieris, meus enim est Jacob, & ego uxor juvenutis ejus. Rachel verò dixit: Quid igitur, quoniam mihi primo copulatus est, & propter me servivit patri nostro annis quatuordecim. Et dixit Lya: Quid tibi faciam, quoniam multiplicatus est dolus & astutia hominum, & dolus procedit in terra. Si autem secus esset neque tu quidem videres faciem Jacob. Non enim uxor ipsius tu es, sed in dolo
pro